

NØVN

Listamaðurin og tónleikarin **Helgi Midjord** gevur nýggja fløgu út, har bóklingurin í útgávu-uni er málningaframsýning. Útgávumóttøka verður í Tutl fríggjadagin kl. 16.30.

Ein av gestunum í sendingini **Mælt í sjónvarpinum** leygar-kvøldið kl. 22.00 verður **Hanus Hansen**, reiðari úr Klaksvík

Henning Bøgesvang fyllir sjeyti

“Å,å, å, å så kunne Anders And ikke rigtig finde ud af livet og det er der så mange, som ikke kan, fordi han havde ikke Georg Gearløs opfindsomhed, fætter Højbens held eller Joakims pengeforstand.”

Hesi orðini komu fram fyrri meg einaferð stutt eftir at Henning Bøgesvang var komin til Føroya at vera prestur. Tey komu úr útvarpinum og vóru send frá eini gudstænastu í Klaksvík og røddin var nýggj. Nýggir tónar vóru at hoyra av prædikustólinum, heilt aðrir tónar enn teir eg var vanur við, har prestur vanligu gekk frá Kefasi til Pilatus og villtist í torskildum skriftstøðum frá Paulusi.

Tað varð snakkað um hann, hendan nýggja prestin í Klaksvík í míni heimbygd Oyndarfirði og kanska varð tað snerkt eitt sindur. Kirkjan var alvorlig í mínum upp-vøksstri og stuttleiki hoyrði ikki kirkjuni til. Vit høvdu sitið grav alvorlig í kirkjuni í Oyndarfirði og tey einastu sum høvdu hug at smílast vóru sakleys børn, og gjørdi tey tað ov hart, so varð havt at teimum. Kirkjan var totalt óegnað í tí skapi hon hevði í sekstiárunum fyrri eitt DAMP barn sum meg og eg hevði mangan verið orsök til, at Jesupápi græt sáran og tað var eg keddur um.

Og nú var nýggjur prestur komin til Klaksvíkar við nýggjum vindum og sambært honum var Gud slett ikki so gravalvorligur longur. Gud var gleði og gleði eru eisini stuttligar søgur og enntá onkur vittigheit. Og knappliga var tað loyvt at smílast og enntá grína eitt sindur í kirkjuni. Eg var stutt sagt skakaður og glaður. Eg hevði vitað hetta djúpt inni í hjartanum, men hevði ikki lovt at útrykka tað í orðum.

Nýggi presturin gjørdi nakað við meg og pápa dámdi væl at hoyra nýggja lagið úr kirkjuni, sum lá nógv tættari tí, hann kendi innan

í sær sjálvum, hetta at um-støðurnar í lívinum kundu vera ymiskar, men sjálvur grundtónin í gleðiðboðskapinum var glaður og lívsjáltandi kærleiki.

Tað váraði á prædikustólinum í Christiankirkjuni og aðrastaðir við í Norðoyggjum.

Og Henning blásti nýtt lív í Jesus úr Nazareth, ið eg sambært mínum barnalærdómi, kendi meg samsekan í, at hava neglt á eitt træ, krossfest og dripið 2000 ár áðrenn nakar byrjaði at tosa um Jústinus, í tí versiónini, ið akkurát nú í skrivaðum orðum sendir Henning Bøgesvang ein heitan tanka, nú hann endiliga er vorðin vaksan.

Og Henning blásti nýtt lív í bíbliusøguna. Eg hevði tikið so hjartaliga synd í manninum, sum lá á børu við Betesda brunnin og ikki slapp niður í brunnin, tá ið Guds andi í einglalíki lotaði og rørdi lekjandi vatnið. Tann lamni slapp ikki fram at, tí tey sum høvdu betri førleika sluppu undan honum.

Bøgesvang vendi hesum á høvdið og tók Jesu orð bókstaviliga og ivaðist í um maðurin vildi vera frískur.

Kanska var tað behagiligari at liggja við grunnin og fáa olmussu. Tað eru so nógv, sum hava sín samleika, sín identitet í sjúku, og verða tey grødd, tá er einki eftir í lívinum.

Í fyrstuni hoyrði eg hann í útvarpinum, síðan tosaðu vit í telefon, tað gjørdist til onkra blaðgrein og vit hittust. Hesi maður kom at broyta mitt lív. Í 1996 sendi hann konuna og meg út í stóra heim. Hann hevði sjálvur verið prestur í Sjómanskirkjuni og hann helt okkum verða vælegnaði sum hjálparfólk. Vit endaðu í Singapore og hann kom aftan á. Og undir heitu tropusólini var vinarlagið kvitterað við sjeytumaseymi. Tað gjørdist tætt og er óskalað enn.

Henning er ein trúgvandi prestur, tað er ikki nøkur sjálffylgja og trúgvinn gjøgnumseyrar hansara lív. Hann er við tí góða orðinum og hann er ikki nakar breiðprestur, hann livir við lív og sál í kallinum. Og tú hoyrir hann ikki endursenda prædikur. Hann skrivur fyrst í vikuni og sum dagarnir ganga verður prædikan snikkað til og tá ið sunnumorgunin er komin, er hann til dystin fús, og stendur á

prædikustólinum fullur av orku og væl fyrireikaður. Tað er ikki longur síðan enn í seinastu viku, at hann bergtók fullsettu kirkjuna í Oyndarfirði við eina jarðarferð. Tann dagin var skyldmaðurin Pauli í Skúl-anum borin út og eg kundi ikki lata vera við at hugsa: “Hvar fær hann hesa orkuna frá, sum er heilt óviknað, síðan eg fyrstu ferð hoyrði hann røða um Anders And frá Walt Disney í útvarpinum á sinni.

Henning er ein góður vinur og hann er eitt heilt menniskja, og tað merkir at pláss er eisini fyrri lýtum. Tað er fjálgt at vita sær, at hann nú býr í Söldarfirði. Eg stækki inn á gólvið av og á og tað er deiligt at vitja tey bæði, Solveig og hann.

Nú er longu tíð at gevast og hví blívi eg við?

Jú, hetta má aftur at. Tað var ein fongur fyrri føroysku fólkakirkjuna, at Henning fekk hugskotið at søkja prestastarv í Føroyum sum ungur og tað var ein Guds lukka, at hann fall til og bleiv verandi. Og lívsverk hansara er í mínum eygum heilt klárt, at hann hevur megnað at kasta ljós á, at Jesus ikki bara er eitt sorgarnavn. Tað er eisin pláss fyrri gleði í kirkjuni og ein, sum er í Gudi, hann behøvist ikki at vera tristur og stúrin alla tíðina. “Sorríg og glæde, de vandrer til hobe, medgang og modgang de følges på rad,” yrkir Kingo og tí snýr tað seg um at fáa tað besta burtur úr og gleðast hvørja ferð høvið býðst.

Henning hevur tikið keðiliga hamin av Gudi, og tað eri eg honum takksamur fyrri.

Hjartaliga tillukku við degnum og vit síggjast.

Heilsan

Jústinus Leivsson
Eidesgaard

Føðingar

8. mars bleiv Emilia stórasystir. Litlasysturin var 54 cm long og vigaði 3930 gr. Foreldrini eru Sigvald Zachariassen og Anna Maria Rasmussen, Tórshavn.

8. mars kl 17.10 fingur Angelica og Rúni Djurhuus ein son á Landssjúkrahúsinum. Hann var 56 cm langur og vigaði 4550 g

16. mars fingur Hertha og Martin Kúrberg, Eiði, eina dóttur. Hon vigaði 3650 gr og var 52 cm long.

26. februar fingur Katrin og Høgni Olsen, Argir, ein son. Hann vigaði 3950 gr og var 53 cm langur.

8.mars fingur Flor og Elian á Ørg, Moyobamba, Peru, ein son. Hann vigaði 3700 gr og var 51 cm langur.

10. mars fingur Hedevig Sofia Dalsgaard og Allan G. Tungá, Tórshavn, ein son. Hann var 51 cm langur og vigaði 3375 gr.

11. mars fingur Jenny M. Lundsberg, Fuglafirði, og Kim Nónsgjógv, Leirvík, eina dóttir. Hon var 53 cm long og vigaði 3650 gr.

14. mars fingur Rannvá Jacobsen og James við Brúgv., Tórshavn, eina dóttur. Hon var 54 cm long og vigaði 4010 gr.

15. mars fingur Cherry og Rúni Simonsen, Hoyvík, ein son. Hann var 56 cm langur og vigaði 3750 gr.